

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. D.16.0007.N.

✕, wonende te ...
eiseres,

aan wie rechtsbijstand werd verleend bij beschikking van 7 april 2016
(G.16.0024.N),

bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. Caroline De Baets, advocaat bij het Hof
van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 149/20, waar de eiseres
woonplaats kiest,

tegen

1. **ORDE VAN ADVOCATEN BIJ DE BALIE TE**

..., met zetel te ...

2. **STAFHOUDER VAN DE** **ORDE VAN ADVOCATEN**

BIJ DE BALIE TE ..., met kabinet te ...

verweerders,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Bergstraat 11, waar de verweerders woonplaats kiezen.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen de beslissing van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten van 9 februari 2016.

Raadsheer Koenraad Moens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal André Van Ingelgem heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDELEN

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Met de reden “*De tuchtraad van beroep stelt overigens vast dat de tuchtraad in eerste aanleg dit vierde feit niet als dusdanig onderzocht en beoordeelde*”, geeft de tuchtraad van beroep van de beslissing van de tuchtraad een uitleg die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is.

Het middel mist in zoverre feitelijke grondslag.

2. De overige grieven zijn afgeleid van de vergeefs aangevoerde miskennenning van de bewijskracht van de beslissing van de tuchtraad.

In zoverre is het middel niet ontvankelijk.

Tweede middel

3. Krachtens artikel 473, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek kan de stafhouder, wanneer het wegens de aan een advocaat ten laste gelegde feiten te vrezen is dat zijn latere beroepswerkzaamheid nadeel kan toebrengen aan derden of aan de eer van de Orde, de bewarende maatregelen nemen die de voorzichtigheid eist en met name aan de advocaat verbieden het gerechtsgebouw te betreden gedurende ten hoogste drie maanden.

Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat deze maatregelen los van de opening van een tuchtonderzoek kunnen worden genomen en zonder dat een voorafgaande veroordeling hiertoe vereist is. Het betreft preventieve veiligheidsmaatregelen die in beginsel geen punitief karakter hebben. Het nemen van deze maatregelen staat niet eraan in de weg dat het verbod om het gerechtsgebouw te betreden gecumuleerd kan worden met een eventuele latere tuchtsanctie.

4. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de eiseres voor de tuchtraad van beroep enkel aanvoerde dat de tuchtraad van beroep niet nog eens kon overgaan tot het opleggen van een tuchtsanctie, na het opleggen door de stafhouder van een paleisverbod. Zij nodigde evenwel de tuchtraad van beroep niet uit om *in concreto* te onderzoeken of het paleisverbod geen "*verkapte tuchtstraf*" uitmaakt die aan vervolging voor dezelfde feiten in de weg staat.

5. In zoverre het middel aanvoert dat een paleisverbod een tuchtstraf uitmaakt, faalt het naar recht.

6. In zoverre het middel aanvoert dat de tuchtraad van beroep *in concreto* dient te onderzoeken of het paleisverbod geen tuchtstraf is, is het nieuw en mitsdien niet ontvankelijk.

7. In zoverre het middel aanvoert dat de tuchtraad bij de bepaling van de tuchtsanctie en van de strafmaat rekening moet houden met een eerder opgelegd paleisverbod dat verband houdt met het bewezen verklaarde feit, faalt het naar recht.

*Derde middel**Eerste onderdeel*

8. De tuchtraad van beroep oordeelt, met overname van de redenen van de tuchtraad, dat, zelfs indien het verslag van de onderzoeker onvolledig, want eenzijdig, is, zulks niet betekent dat het onderzoek nietig is en dat het recht van verdediging van de eiseres miskend is, omdat haar recht van verdediging is gevrijwaard wanneer tijdens het debat voor de tuchtraad de beklaagde het recht op tegenspraak kan voeren en haar verdediging uitvoerig naar voren kan brengen, hetgeen de eiseres heeft kunnen doen.

Het onderdeel berust op een onvolledige lezing van de beslissing en mist derhalve feitelijke grondslag.

Tweede onderdeel

9. In zoverre het onderdeel noopt tot een vergelijking van in de loop van de tuchtrechtspleging aan de eiseres overgemaakte stukken en dus tot een onderzoek van feiten, is het Hof niet bevoegd en is het onderdeel niet ontvankelijk.

10. De tuchtraad van beroep oordeelt, met overname van de redenen van de tuchtraad, dat de eiseres voor haar verhoor kennis heeft gekregen van de documenten die tot het tuchtonderzoek aanleiding hebben gegeven, dat zij ter zitting van de tuchtraad verklaard heeft het volledige dossier dat aan de tuchtraad was voorgelegd te hebben kunnen inzien en dat zij haar verdediging uitvoerig voor de tuchtraad heeft kunnen voeren.

Met die redenen verwerpt en beantwoordt de tuchtraad van beroep het standpunt van de eiseres.

Het onderdeel berust in zoverre op een onjuiste lezing van de beslissing en mist mitsdien feitelijke grondslag.

Dictum

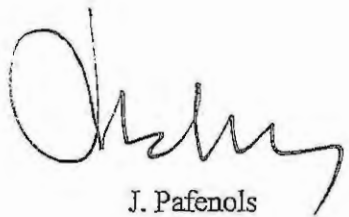
Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 490,54 euro in debet.

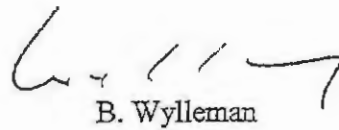
Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Bart Wylleman en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 3 februari 2017 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal André Van Ingelgem, met bijstand van griffier Johan Pafenols.

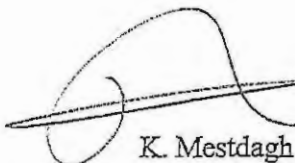
J. Pafenols

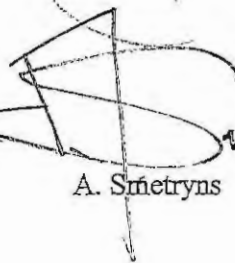
K. Moens

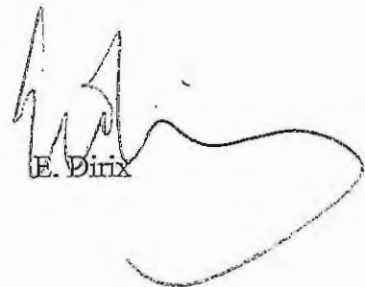
B. Wylleman

K. Mestdagh

A. Smetryns

E. Dirix